

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2178/2024
22.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Вељић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за производњу, трговину и услуге AGROFINANS ДОО Београд, Огранак Крушевац, чији је пуномоћник Гордана Петковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1924/23 од 19.01.2024. године, у седници одржаној 22.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1924/23 од 19.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1924/23 од 19.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 363/20 од 03.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име мање исплаћене зараде по основу права на увећану зараду за прековремени рад за период септембар 2017 – јун 2018, август 2018 – јул 2020. године, исплати појединачне месечне износе, са законском затезном каматом почев од 21-ог у месецу за претходни месец. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу по основу мање исплаћене зараде по основу права на увећану зараду за прековремени рад за октобар 2017, децембар 2017, за период новембар 2018 – јун 2019. године, октобар и децембар 2019. године и септембар 2020. године, исплати појединачно наведене месечне износе, заједно са законском затезном каматом почев од 21-ог у месецу за претходни месец. Ставом трећим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1924/23 од 19.01.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе странака и првостепена

пресуда је потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка, док је ставом трећим изреке одбијен као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења о трошковима првостепеног поступка садржаног у ставу првом изреке пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Тужени је на ревизију тужиоца благовремено одговорио.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају тужилац је изјавио посебну ревизију против одлуке донете у другом степену којом је потврђено решење о трошковима парничног поступка садржано у првостепеној пресуди, а којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова, па како не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и новог тумачења права, нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији.

Сходно изнетом, Врховни суд је применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члана 403. став 3. ЗПП, у имовинскоправним споровима дозвољеност ревизије зависи од вредности предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде.

Према члану 28. став 1. истог закона, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док је ставом 2. прописано да камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У овој парници тужилац је изјавио посебну ревизију против другостепене одлуке о трошковима поступка којом је првостепена одлука потврђена. С обзиром да трошкови парничног поступка не чине главни захтев, они не могу бити самостални предмет побијања у ревизији, тако да ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о трошковима поступка не представља решење против кога се ревизија може изјавити према члану 420. ЗПП, те је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић